

127927/2020/KHK

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:

ZE DNE:

NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK-26756/KP/2020-14

nar.

VYŘIZUJE: PaedDr. Tamara Baudišová
ODBOR: kultury a památkové péče
ODDĚLENÍ: památkové péče
LINKA | MOBIL: 495 817 311 | 601 376 690
E-MAIL: tbaudisova@kr-kralovehradecky.cz

DATUM: 30. 12. 2020

Počet listů: 11
Počet příloh: / listů: 0 / 0
Počet svazků: 0
Sp. znak, sk. režim: 67.1, V/10

R O Z H O D N U T Í

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor kultury a památkové péče, oddělení památkové péče, jako věcně a místně příslušný orgán státní památkové péče podle § 28 odst. 2 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, podle § 29 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, v platném znění, a podle § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, rozhodl takto:

Pan , narozený dne trvale bytem ,

je vinen

tím, že v červenci roku 2020 nechal provést výkopové práce pro stavbu „Novostavba RD na p. č. 266/10 v k. ú. Libčany, obec Libčany“ na pozemku parc. č. 266/10, k. ú. Libčany, okres Hradec Králové, Královéhradecký kraj, které jsou územím s archeologickými nálezy, přičemž nesplnil oznamovací povinnost uloženou § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, neboť jako stavebník neoznámil Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky již od doby přípravy stavby záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, tj. záměr provést stavbu „Novostavba RD“ na pozemku parc. č. 266/10, k. ú. Libčany,

čímž spáchal

přestupek z nedbalosti podle § 39 odst. 2 písm. f) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, za který se mu ukládá podle § 35 písm. b) a § 46 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, a podle § 39 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění,

pokuta ve výši 20.000,- Kč, slovy dvacet tisíc Kč,

a dále v souladu s ustanovením § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, povinnost

uhradit náklady řízení v paušální výši 1.000,- Kč, slovy jeden tisíc Kč.

Pokuta i úhrada nákladů řízení jsou podle § 46 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, splatné do 30-ti kalendářních dní ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Krajského úřadu Královéhradeckého kraje číslo 27-2031100257/0100, variabilní symbol 1610000067.

Uložení pokuty zůstává nedotčena povinnost stavebníka dodržovat ustanovení § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, tj. oznámit předem Archeologickému ústavu AV ČR záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provedení záchranného archeologického výzkumu na dotčeném území.

ODŮVODNĚNÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor kultury a památkové péče, oddělení památkové péče (dále jen „správní orgán“), obdržel dne 11. 9. 2020 podnět Muzea východních Čech v Hradci Králové, IČ 00088382, se sídlem Eliščino nábřeží 465, 500 01 Hradec Králové (dále jen „oznamovatel“). Z obsahu výše uvedeného podnětu vyplývá, že oznamovatel dne 30. 7. 2020 při kontrole jiné stavby v daném území zjistil, že na pozemku parc. č. 266/10, k. ú. Libčany, vzniká stavba. Dle názoru oznamovatele porušil stavebník ustanovení zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění (dále jen „PamZ“), tj. nesplnil zákonem uloženou povinnost oznámit Archeologickému ústavu AV ČR, v. v. i., provádění zemních prací na území s archeologickými nálezy a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Jako stavebník byl v podnětu označen pan _____, narozený dne _____, trvale bytem _____ (dále jen „obviněný“). Oznamovatel dále k věci uvedl, že již v poslední čtvrtině roku 2019 zaregistroval změnu vlastníků stavebních parcel v daném území a v rámci prevence těmto vlastníkům zaslal prostřednictvím pošty dopis obsahující informaci o přítomnosti archeologických nálezů v dané lokalitě a rovněž doporučení dalšího postupu s příslušnými odkazy. Tento dopis, který je přílohou podnětu, byl zaslán i na adresu obviněného, a to dne 21. 11. 2019. Co se týká možného poškození archeologických situací, oznamovatel doplnil, že „*předmětné místo je jako archeologické naleziště rovněž označeno v územně analytických podkladech územního plánu obce Libčany*“. V roce 2016 rovněž, jak uvádí oznamovatel, proběhl záchranný archeologický výzkum na sousedním pozemku parc. č. 266/11, k. ú. Libčany a dle jeho názoru „*k poškození archeologických situací v prostoru stavby zjevně došlo, což vyplývá i z dokumentace archeologických situací zkoumaných roku 2016, z nichž některé přesahovaly hranici zkoumané plochy*“. Přílohou podnětu je pak nálezová zpráva z oznamovatel uvedeného záchranného archeologického výzkumu provedeného v rámci akce výstavby kanalizační a vodovodní přípojky pro kolonii rodinných domů na pozemku parc. č. 266/4 (dnes pozemek parc. č. 266/11), k. ú. Libčany (vypracoval: Mgr. Ondřej Herčík, datum: 2016).

Správní orgán po ustanovení oprávněné úřední osoby považoval za nezbytné zjistit, o jakou stavební akci se jednalo a kdo byl stavebníkem v dané věci. S odkazem na ust. § 8 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „SR“) proto požádal příslušný stavební úřad, tj. Magistrát města Hradec Králové, odbor stavební, o prověření této skutečnosti

a případné poskytnutí kopie příslušného stanoviska vydaného k danému stavebnímu záměru (žádost o prověření byla vyhotovena dne 15. 9. 2019 pod č. j. KUKHK-26756/KP/2020-3). Na základě této součinnosti obdržel správní orgán od jmenovaného úřadu dne 21. 9. 2020 sdělení sp. zn. SZ MMHK/156397/2020 ST3/Svo, č. j. MMHK/159271/2020 ST3/Svo, jehož přílohou byla kopie společného územního souhlasu a souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru na stavbu „Soubor staveb – novostavby RD, přípojek inženýrských sítí (vody, el. Energie, kanalizace), retenční nádrže, vsakovacího objektu, zpevněných a parkovacích ploch včetně sjezdu a oplocení pozemku v Libčanech, obec Libčany“ na pozemku parc. č. 266/10 (zahradu), parc. č. 266/11 (zahradu) a parc. č. 453/2 (ostatní plocha), vše k. ú. Libčany. Jako stavebník je v předmětném společném souhlasu uveden _____, narozený dne _____, trvale bytem _____, který byl v daném řízení zastupován na základě písemné plné moci panem _____, narozeným dne _____, trvale bytem _____.

Správní orgán byl dále povinen prověřit, zda skutečně došlo k nesplnění povinnosti dané ustanovením § 22 odst. 2 PamZ, které dává stavebníkovi tuto povinnost: „*Má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.*“ Proto dne 15. 9. 2020 písemně požádal o vyjádření Archeologický ústav Akademie věd ČR, v.v.i., kde specifikoval sedm otázek, které se k dané problematice váží. Tyto otázky byly formulovány následovně:

1. Došlo ke splnění ohlašovací povinnosti dané § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, tj. jestli ze strany uvedeného stavebníka (případně jeho zástupce) došlo k ohlášení záměru stavby na dotčeném území vůči Archeologickému ústavu Akademie věd ČR?
2. Pokud Archeologický ústav AV ČR obdržel výše zmíněné oznámení, lze jej kvalifikovat jako oznámení v době přípravy stavby ve smyslu uvedeného právního předpisu?
3. Je výše popsáný zemní zásah zejména z hlediska jeho hloubky zásahem poškozujícím nebo ohrožujícím případně archeologické nálezy?
4. Je dotčené území územím s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů?
5. Jak hodnotné je z archeologického hlediska území dotčené stavbou?
6. Jsou z dotčeného území známy a evidovány dřívější archeologické nálezy a situace a jakého významu?
7. K jak významné kulturně-historické škodě na archeologickém dědictví mohlo dojít?

Současně s uvedenými otázkami byl Archeologický ústav Akademie věd ČR, v.v.i., požádán o zaslání požadovaného vyjádření v co nejkratším termínu.

Archeologický ústav Akademie věd ČR, v.v.i., své vyjádření vypracoval dne 15. 9. 2020 a na adresu správního orgánu bylo toto vyjádření doručeno dne 29. 9. 2020. V tomto vyjádření Archeologický ústav Akademie věd ČR, v.v.i., konstatuje následující:

„1, 2) Archeologickému ústavu AV ČR, Praha v. v. i. **nebylo doručeno žádné oznámení o stavební činnosti či jiném záměru na výše zmíněné lokalitě.**

3, 4) Považujeme za nepochybné, že se jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu znění § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. Veškerým stavebním či jiným destruktivním zásahům do území s archeologickými nálezy měl předcházet archeologický výzkum.

5, 6, 7) Na katastrálním území Libčany byly v minulosti zjištěny archeologické nálezy datované do období neolitu, eneolitu, doby bronzové, středověku a novověku. V blízkosti parcely č. 266/10, k. ú. Libčany se v minulosti při archeologických výzkumech našlo sídliště z období kultury s vypíchanou keramikou. Na základě Vámi poskytnutých informací však nelze jednoznačně potvrdit, zda mohlo v důsledku realizované stavební činnosti dojít k poškození či zničení archeologických nálezů.“

Na základě všech uvedených podkladů došel správní orgán ke zjištění, že jsou naplněny znaky spáchání přestupku ve smyslu § 39 odst. 2 písm. f) PamZ.

Přestupkové řízení s panem _____, bylo zahájeno v souladu s ust. § 78 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění (dále jen „PřestZ“), dne 8. 10. 2020, kdy došlo k doručení dopisu správního orgánu č. j. KUKHK-26756/KP/2020-8 ze dne 1. 10. 2020 obsahujícího oznámení o zahájení přestupkového řízení účastníkovi řízení. Tímto dopisem správní orgán zároveň dle § 80 odst. 4 PřestZ a § 59 SŘ nařídil v dané věci ústní jednání a předvolal obviněného pana _____, k tomuto ústnímu jednání. Termín ústního jednání byl stanoven na den 26. 10. 2020 od 15.00 hodin v kanceláři správního orgánu.

Dne 26. 10. 2020 se dostavil pan _____, který se prokázal písemnou plnou mocí k zastupování pana _____ na ústním jednání. V úvodu jednání byl poučen, že má právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se panu _____ kladou za vinu a k důkazům o nich, uplatňovat skutečnosti a navrhnout důkazy na jeho obhajobu, podávat návrhy a opravné prostředky. Následně provedl správní orgán dokazování všemi podklady pro vydání rozhodnutí, které jsou obsahem spisu, a vyzval pana _____, aby se ke sdělenému obvinění a ke shromážděným důkazům vyjádřil. Pan _____ k věci uvedl: „Vzniklou situaci nepopíráme. Je to naše chyba. Pro pana _____ jsem zařizoval povolení stavby a vzájemně jsme se nedomluvili, navíc jsme v daném území začali se stavbou jako první, a k ohlášení výkopových prací tak nedošlo. Protože jsem si vědom, že jsme pochybili, tak jsme ihned po obdržení oznámení o zahájení přestupkového řízení kontaktovali Muzeum východních Čech a domluvili jsme se na dalším postupu, protože všechny výkopové práce ještě nebyly provedeny. Dohodu s MVC Vám doložím.“ Správní orgán dále položil zplnomocněnému zástupci obviněného další otázky („Byl si pan _____ vědom skutečnosti, že předmětná stavba je realizována na území s archeologickými nálezy?“, „Jaké procento výkopových prací bylo doposud provedeno?“, „Kdy byly předmětné zemní práce provedeny?“, „Má pan _____ nějaké zkušenosti z podnikání v oblasti výstavby budov, respektive je obeznámen s postupem povolování staveb?“, „Je si pan _____ vědom povinností vyplývajících ze zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, ve vztahu k zemním pracím v souvislosti se stavebními akcemi?“, „Má pan _____ vysokoškolské vzdělání v oboru archeologie, aby byl schopen odborného zhodnocení, zda se v daném místě nacházely archeologické nálezy a situace?“). Pan _____ uvedl, že si obviněný nebyl vědom skutečnosti, že se v daném případě jedná o území s archeologickými nálezy a nemá povědomost o tom, jaké povinnosti pro stavebníky na takovém území vyplývají z příslušných ustanovení PamZ. Již realizované výkopové práce byly provedeny v červenci roku 2020 a představují zhruba 40 % z celkově plánovaných výkopových prací v rámci dané stavební akce. Obviněný nemá zkušenosti s podnikáním v oblasti výstavby budov a není obeznámen s postupem povolování staveb. Rovněž tak není odborně vzdělán v oboru archeologie. Všechny uvedené skutečnosti byly náležitě zaprotokolovány a ústní jednání bylo ukončeno. Součástí protokolu z ústního jednání je výše zmíněná písemná plná moc udělená panu _____ obviněným, panem _____, k jeho zastupování na ústním jednání a rovněž zvukový záznam, který byl z celého jednání pořizován.

Dále jsou součástí spisu (pod č. j. KUKHK-26756/KP/2020-5) výpisy z katastru nemovitostí a kopie katastrální mapy, tedy písemnosti dokládající vlastnický vztah konkrétních

osob k nemovitostem evidovaným v katastru nemovitostí, jakož i prostorové vymezení těchto nemovitostí. Dále správní orgán do spisu vložil tisk indikativní skici mapy stabilního katastru obce z roku 1840 s vyznačením stavbou dotčeného pozemku, kdy tento mapový podklad dokládá zástavbu (respektive absenci zástavby) daného místa v polovině 19. století. Součástí spisu je rovněž tisk informací o pozitivních zjištěních v rámci záchranných archeologických výzkumů provedených v minulosti v lokalitě Libčany (zdroj: vyhrazený přístup do internetové aplikace Archeologická mapa Čech, náhled do aplikace proveden dne 15. 9. 2020), dokládající skutečnost, že se v daném případě nesporně jedná o území s archeologickými nálezy. Dále správní orgán do spisu pod č. j. KUKHK-26756/KP/2020-10 vložil rovněž část textu platného Územního plánu obce Libčany a text odůvodnění tohoto územního plánu, kdy tato územně plánovací dokumentace obsahuje informace o archeologických hodnotách daného území a o skutečnosti, že toto území je územím s archeologickými nálezy tak, jak ho chápe PamZ (zdroj: <https://www.hrdeckralove.org>).

V návaznosti na prohlášení, které uvedl zástupce obviněného účastníka řízení v rámci ústního jednání, byl dne 6. 11. 2020 na adresu správního orgánu doručen návrh dohody o provedení záchranného archeologického výzkumu, kterou by měl uzavřít obviněný jako objednatel, a Muzeum východních Čech v Hradci Králové, zastoupené ředitelem Doc. Mgr. Petrem Grulichem, Ph.D., jako zhotovitel. Předmětem dohody je „Provedení záchranného archeologického výzkumu na stavbě „Inženýrské sítě a zpevněné plochy pro dvojdům na parc. p. č. 266/10 v k. ú. Libčany“. Přílohou návrhu byla situace stavby s vyznačením zamýšlených a doposud neprovedených zásahů pod úroveň stávajícího terénu.

Předpokládaný termín zahájení výzkumu nebyl v návrhu uveden, avšak vzhledem k tomu, že z ústního jednání rovněž vyplynulo, že doposud neprovedené výkopové práce by měly být provedeny v co nejkratší době a také vzhledem k obsahu podnětu (význam daného území z hlediska archeologické památkové péče), rozhodl se správní orgán vyčkat alespoň na první výsledky plánovaného záchranného archeologického výzkumu. Poté, co byla správnímu orgánu dne 7. 12. 2020 doručena „Předběžná zpráva o výsledcích záchranného archeologického výzkumu na parc. p. č. 266/10 v k. ú. Libčany“ (datum: 4. 12. 2020, vypracoval: PhDr. Miroslav Novák, Ph.D., Muzeum východních Čech v Hradci Králové), dospěl správní orgán k závěru, že má již dostatek podkladů k tomu, aby mohl v dané věci zodpovědně rozhodnout a podle ust. § 36 odst. 3 SŘ oznámil dopisem č. j. KUKHK-26756/KP/2020-13 účastníkovi řízení, že dle jeho názoru bylo ukončeno shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí, přičemž mu byla dána možnost se k těmto podkladům vyjádřit (se stanovenou tzv. pořádkovou lhůtou pět dnů od doručení tohoto přípisu). Tohoto svého práva účastník řízení nevyužil.

Tolik k dosavadnímu průběhu věci.

Správní orgán se při posuzování celého případu podrobně zabýval všemi snesenými důkazy i zaprotokolovanou výpovědí.

Správní orgán konstatuje, že ze strany obviněného stavebníka, pana [redacted], nebyla splněna zákonem daná povinnost oznámit stavební záměr Archeologickému ústavu AV ČR, v. v. i. a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést záchranný archeologický výzkum, což dokládá výše citované písemné vyjádření Archeologického ústavu AV ČR, v. v. i. Prostor zasazený stavbou je přitom nepochybně územím s archeologickými nálezy, což doložil ve svém písemném vyjádření Archeologický ústav AV ČR, v. v. i., a také oznamovatel, který v oznámení uvedl, že v dané lokalitě byl mimo jiné v roce 2016 proveden záchranný archeologický průzkum s pozitivním zjištěním, a to v těsné blízkosti předmětného pozemku dotčeného stavebním záměrem obviněného. Součástí podání oznamovatele byla rovněž nálezová zpráva z tohoto výzkumu (viz výše). Tato nálezová zpráva jednak rekapituluje archeologické průzkumy provedené na daném území v minulosti, jednak popisuje aktuální zjištění ze zmíněného záchranného výzkumu z roku 2016. Z obsahu uvedené zprávy mimo

jiné vyplývá, že již v polovině 19. století byl na blízkém návrší Na obci proveden archeologický výzkum, který odkryl pohřebiště únětické kultury. V roce 2016 pak bylo zjištěno několik objektů, které potvrdily přítomnost neolitického sídliště v daném místě.

Na základě shromážděných podkladů pro vydání rozhodnutí tak má správní orgán za nesporné, že se řešené práce, které jsou stavební činností na území s archeologickými nálezy, staly, a to v červenci roku 2020 (dle sdělení zástupce obviněného – viz výše zmíněný protokol z ústního jednání v dané věci), a kdo je provedl (respektive nechal provést), přičemž nebyla splněna zákonem daná povinnost oznámit přípravu těchto prací Archeologickému ústavu AV ČR, v. v. i., podle ust. § 22 odst. 2 PamZ.

Správní orgán tak nemá pochybnost o tom, že došlo ke spáchání přestupku tak, jak je definován v ust. § 5 PřestZ („*Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin*“).

Odpovědnost za uvedený přestupek nese v daném případě stavebník, kterým je, jak vyplývá z informace poskytnuté příslušným stavebním úřadem a z kopie tímto úřadem vydaného územního souhlasu a souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru, jednoznačně pan

Podle § 39 odst. 5 písm. b) PamZ může být fyzické osobě za nesplnění výše uvedené povinnosti uložena pokuta až do výše 4.000.000,- Kč, jiný druh sankce PamZ nezmiňuje. V úvahách o stanovení výše pokuty posoudil správní orgán případ ve vztahu ke kritériím uvedeným v § 37 a § 38 PřestZ následovně.

Ke způsobu spáchání přestupku správní orgán uvádí, že pan jako vlastník stavebním záměrem dotčeného pozemku parc. č. 266/10, k. ú. Libčany (zahrada), zastoupen na základě písemné plné moci panem oznámil dne 14. 5. 2020 svůj stavební záměr příslušnému stavebnímu úřadu, tj. Magistrátu města Hradec Králové, odbor stavební. Společný souhlas (územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru) byl vydán dne 17. 6. 2020 a právní moci nabyl dne 19. 6. 2020. V této souvislosti správní orgán na základě prověření platné územně plánovací dokumentace obce (Územní plán obce Libčany – právní stav po vydané změně č. 1, datum: červen 2015) konstatuje, že změnou č. 1 územního plánu obce Libčany byly vymezeny lokality určené k zástavbě obytnými domy. Záměr obviněného pana se týkal právě jedné z v této dokumentaci vymezených lokalit, a to lokality č. 1 – severozápadní část. Výstavba rodinných domů v této lokalitě je tedy připravována již od roku 2015, respektive od roku 2012, kdy byla zpracována územní studie řešící zástavbu daného území (vypracoval: Ing. arch. František Čurda, datum: 09/2012). V souvislosti s touto přípravou proběhl také výše zmíněný archeologický výzkum, na jehož provedení a učiněná zjištění oznamovatel mimo jiné poukazoval. Vzhledem k těmto zjištěním tudíž věnoval oznamovatel potenciálním zásahům pod úroveň stávajícího terénu na daném území zvýšenou pozornost, o čemž svědčí i jím doložená písemnost adresovaná jednotlivým vlastníkům stavebních pozemků v této lokalitě – v daném případě konkrétně obviněnému panu . Předmětný dopis opatřený datem 21. 11. 2019 obsahuje informaci o tom, že se obviněným zamýšlená stavba „Novostavba rodinného domu se dvěma bytovými jednotkami na p. č. 266/10 v k. ú. Libčany“ nachází na území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 PamZ, tedy v území, „*kde již byly archeologické nálezy movité či nemovité povahy identifikovány nebo lze jejich přítomnost odůvodněně předpokládat*“. Následuje poučení o tom, jak má obviněný v daném případě postupovat, tj. v prvé řadě v souladu s příslušným ustanovením PamZ oznámit svůj stavební záměr Archeologickému ústavu AV ČR, Praha, v. v. i. Dále oznamovatel doporučuje obviněnému kontaktovat některou z místě příslušných oprávněných organizací za účelem uzavření dohody o provedení záchranného archeologického výzkumu. Uvedeny jsou všechny potřebné kontakty a odkazy. Závěrem oznamovatel uvádí: „*Vzhledem k charakteru Vašeho*

stavebního záměru nepředpokládáme při včasné ohlášení zásadní vliv archeologického výzkumu na časový harmonogram stavby. Pokud jste fyzickou osobou, jejíž stavební záměr nesouvisí s podnikáním, nehradíte náklady archeologického výzkumu". Obviněný měl tak v dostatečném předstihu všechny potřebné informace nezbytné pro to, aby mohl splnit povinnost stavebníka vyplývající z ustanovení § 22 odst. 2 PamZ. Přesto tato povinnost z jeho strany splněna nebyla, což obviněný nepopírá. Stavební povolení a záležitosti kolem stavby pro něho zařizoval pan [redacted] a dle jeho sdělení v rámci ústního jednání do protokolu nebyla tato zákonná povinnost splněna z toho důvodu, že se s obviněným nedostatečně domluvili a pan [redacted] spoléhal na to, že oznámení učiní pan [redacted] a naopak ten byl přesvědčen, že oznámení stavebního záměru Archeologickému ústavu AV ČR, v. v. i., podá pan [redacted] jako stavebník. Nesplnění povinnosti si obviněný neuvědomil také proto, že v dané lokalitě začal s výkopovými pracemi jako první. Nebyl tedy upozorněn jiným stavebníkem (viz protokol vložený do spisu pod č. j. KUKHK-26756/KP/2020-9 dne 26. 10. 2020). Správní orgán je nucen konstatovat, že dle ust. § 10 PřestZ se jednáním pro účely tohoto zákona rozumí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel povinen podle jiného právního předpisu (zde PamZ). Obviněný tak, dle názoru správního orgánu, spáchal přešůpek jednáním, neboť povinnost oznámit záměr provést výkopové práce Archeologickému ústavu AV ČR, v. v. i., je ustanovením § 22 odst. 2 PamZ dána výhradně stavebníkům, a tím byl nesporně pan [redacted].

K okolnostem spáchání přešůpku správní orgán uvádí, že pan [redacted] je vlastníkem předmětného pozemku a je rovněž stavebníkem, kterému byl vydán výše zmíněný územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru. Záležitosti s vyřizováním věci u příslušného stavebního úřadu a s vlastní realizací stavby mu sice pomáhal řešit pan [redacted], který ho rovněž zastupoval při ústním jednání v rámci tohoto řízení. Povinnost daná ust. § 22 odst. 2 PamZ je však uložena pouze stavebníkovi, přičemž tuto povinnost má stavebník ex lege bez ohledu na to, zda byl na ni upozorněn v rozhodnutí stavebního úřadu (viz výše). Obviněný přitom nemůže na jinou osobu přenášet své veřejnoprávní povinnosti a svou veřejnoprávní odpovědnost, která ho jako stavebníka tíží, a odpovědnosti za nesplnění této povinnosti ho tudíž v žádném případě nemůže zprostit delegování této zákonné povinnosti na jinou osobu, byť by zde existoval platný smluvní vztah. Obviněný se může nanejvýše domáhat odškodnění prostředky soukromého práva. Pan [redacted] v zastoupení obviněného sice při ústním jednání uvedl, že ten neměl povědomost o svých povinnostech vůči archeologické památkové péči, avšak ze shromážděných podkladů vyplývá, že pan [redacted] o této své povinnosti vyplývající z PamZ nesporně věděl a byl více než podrobně informován, a to v dostatečném časovém předstihu z výše uvedeného dopisu zasláného obviněnému oznamovatelem. Z této písemnosti měl pan [redacted] rovněž povědomost o tom, že v daném území je vysoká pravděpodobnost výskytu archeologických situací a movitých či nemovitých nálezů. Rovněž platná územně plánovací dokumentace, na jejímž základě byl obviněnému (a s ním i dalším stavebníkům) umožněn záměr výstavby, obsahuje informace o ochraně archeologických hodnot na daném území, přičemž velmi podrobně jsou tyto hodnoty popsány v odůvodnění stávajícího platného územního plánu obce Libčany. Zde se v části Vyhodnocení území z hlediska archeologické památkové péče uvádí následující: „Správní území Libčan se skládá ze dvou katastru Libčan a Želí. Na obou katastrech je dnes prokázána antropogenní aktivita již od pravěkého období. Zároveň jsou obě obce doloženy historickými prameny již ve středověku (v případě Libčan dokonce raného). Z tohoto důvodu je možné chápat celý hodnocený prostor včetně intravilánů obcí mimo prostory prokazatelně zničené plošnou těžbou hornin a nerostů, jako „území s archeologickými nálezy“ ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb. v platném znění“. Skutečnost, že mezi obviněným a jeho zplnomocněným zástupcem došlo zřejmě k informačnímu šumu, který mohl zapříčinit nesplnění řešené zákonné povinnosti tak nelze považovat za polehčující okolnost.

Dále se správní orgán zabýval následky řešeného přešůpku. Zákonem chráněný zájem, k jehož poškození jednáním obviněného došlo je v daném případě území

s archeologickými nálezy. Tento pojem není sice v PamZ přesně definován, avšak lze konstatovat, že se jedná o „*prostor, kde již byly registrovány jakékoliv archeologické nálezy movité či nemovité povahy, a rovněž tak prostor, kde je možné vzhledem k přírodním podmínkám či dosavadnímu historickému vývoji tyto nálezy s vysokou pravděpodobností očekávat. Vydá-li kraj nařízením plán území s archeologickými nálezy (§ 23b odst. 1 téhož zákona), vztahuje se oznamovací povinnost pouze k lokalitám zde označeným; pokud ale kraj takové nařízení nevydá (jde pouze o možnost, nikoli povinnost), platí oznamovací povinnost pro jakýkoliv prostor, který splňuje uvedená materiální kritéria*“ (podle rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2014, čj. 5 A 242/2010-42). Z výše uvedených shromážděných podkladů přitom vyplývá, že v daném případě nelze mít pochybnosti o tom, že předmětná lokalita zasažená stavební činností obviněného je územím s archeologickými nálezy. Ochrana tohoto území je veřejným zájmem, který je státní památková péče povinna chránit. Účastník řízení byl navíc na tuto skutečnost s dostatečným předstihem upozorněn oznamovatelem (viz výše).

Řešené zemní práce byly provedeny na území, v jehož blízkosti byly v minulosti provedeny výzkumy s pozitivními zjištěními, což potvrzují jednak podklady získané správním orgánem (viz vyhrazený přístup do internetové aplikace Archeologická mapa Čech, náhled do aplikace proveden dne 15. 9. 2020), jednak oznamovatel, který v dané lokalitě mimo jiné v roce 2016 prováděl záchranný archeologický průzkum s pozitivním zjištěním, a to v těsné blízkosti předmětného pozemku dotčeného stavebním záměrem obviněného. Správní orgán měl dále k dispozici výše zmíněnou „*Předběžnou zprávu o výsledcích záchranného archeologického výzkumu na parc. p. č. 266/10 v k. ú. Libčany*“. Tento výzkum se týkal zbývajících, doposud neprovedených výkopových prací souvisejících se stavebním záměrem obviněného a byl striktně omezen rozsahem tohoto záměru. Předmětný výzkum proběhl ve dnech 28. 11. – 2. 12. 2020. V trasách inženýrských sítí sice nebyly odhaleny, vzhledem k hloubce výkopů, archeologické situace, avšak jejich přítomnost nelze dle tohoto podkladu vyloučit. Dále je zde uvedeno, že „*Na skryté ploše pro jímku bylo identifikováno a prozkoumáno šest archeologických situací sídlištního charakteru. V případě objektu 28 se jednalo patrně o zásobní jámu (Obr. 1). Funkci ostatních objektů nelze s ohledem na prostorově omezený rozsah zkoumané plochy stanovit. Všechny situace předběžně náleží kultuře s vypíchanou keramikou*“. Závěrem autor zprávy na základě předchozích zjištění z daného území a na základě nyní provedený výzkumu konstatuje následující: „*Výše uvedenými stavebními záměry bylo zasaženo poměrně hustě osídlené pravěké polokulturní sídliště, jehož plocha byla v období mladší doby bronzové navíc využita jako žárové pohřebiště. Plocha zničená stavbou na parc. p. č. 266/10 rozsahem převyšuje všechny dosud zkoumané plochy v součtu. Lze tedy předpokládat, že mohlo být zasaženo kolem 10 až 15 archeologických situací neznámého stáří a rozsahu. Z výkopku byly odebrány zlomky keramiky kultury s vypíchanou keramikou pocházející zcela jistě z výplně archeologického objektu (Obr. 2), dovodit lze tedy nejméně jednu poškozenou situaci neolitického stáří*“.

S jistotou tak sice nelze poškození výše uvedeného veřejného zájmu na ochraně archeologických památek jednoznačně prokázat, nicméně toto poškození je i s ohledem na již prokázané nálezy a situace v minulosti, a především vzhledem k výše citovaným závěrům z výzkumu provedeného na malé části řešeného pozemku zasaženého stavebním záměrem, nutno považovat za více než pravděpodobné. Tato skutečnost jde nesporně k tíži obviněného.

K míře zavinění správní orgán uvádí, že pan _____ je vlastníkem řešeného pozemku a rovněž stavebníkem uvedeným v rozhodnutí příslušného stavebního úřadu (viz výše). Při vyřizování záležitostí spojených se stavbou se nechal zastupovat zplnomocněným zástupcem, nicméně na jeho adresu bylo s předstihem doručeno upozornění na povinnosti stavebníka ve vztahu k archeologické památkové péči a měl tedy o této zákonné povinnosti povědomost. Správní orgán tak konstatuje, že se pan _____ dopustil přestupku ve formě jednání nedbalostního, přičemž se jedná o nedbalost vědomou tak, jak ji definuje ust. §

15 odst. 3 písm. b) PřestZ („věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí“

K pohnutkám a k osobě pachatele správní orgán konstatuje, že pan [] je zletilý, duševně zralý a vyspělý. Dále vzal správní orgán v úvahu, že při jednání před správním orgánem si obviněný uvědomil své pochybení a uznal odpovědnost za přestupek, přičemž dále správní orgán zohlednil, že tento doposud nebyl za deliktní jednání na úseku státní památkové péče postižen. Tyto skutečnosti vyhodnotil správní orgán v jejich souhrnu jako polehčující.

Polehčující okolností je rovněž skutečnost, že účastník řízení si nejen uvědomil své pochybení a uznal odpovědnost za přestupek, ale rovněž kontaktoval oznamovatele, který je jednou z oprávněných organizací k provádění archeologických výzkumů v řešené lokalitě a umožnil mu provedení záchranného archeologického výzkumu ve vztahu k ještě neprovedené části svého stavebního záměru.

Postižení pana [] pro týž skutek v disciplinárním řízení není správnímu orgánu známo.

Co se týče majetkových a osobních poměrů pana [], k těm je ve světle rozsudků Nejvyššího správního soudu podle názoru správního orgánu třeba přihlížet tedy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter. S ohledem na dále uvedenou stanovenou výši ukládané pokuty, dospěl správní orgán k závěru, že stanovenou výši pokuty nelze v tomto případě považovat za likvidační a k majetkovým a osobním poměrům obviněného proto dle názoru správního orgánu není třeba přihlížet. Při svých úvahách se správní orgán opíral o nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. Pl.ÚS ze dne 25. 10. 2011 (N 183/63 SbNU 117; 22/2012 Sb.), kde se uvádí, že uložení peněžité pokuty do výše 50.000,- Kč není obecně způsobilé „způsobit „likvidační“ následky, tj. ohrozit existenci či důstojnost člověka“. Přičemž se zde zároveň uvádí, že podstatou uložení sankce je to, aby tato skutečnost byla pro pachatele nepřijemná, neboť, jak se zde uvádí, „pokud by tomu tak nebylo, vytratil by se generálně preventivní smysl sankcí“.

Podle ust. § 2 odst. 4 SŘ správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly důvodné rozdíly. Správní orgán přihlédl ke všem zjištěným skutečnostem případu a ve vazbě na jejich posouzení ve vztahu ke stanoveným kritériím (viz ust. § 37 a § 38 PřestZ), vzal v potaz přitěžující skutečnosti (ze strany obviněného došlo k porušení jednorázové povinnosti dané jim ust. § 22 odst. 2 PamZ, přičemž mu bylo známo, že realizace jeho záměru se dotýká území s prokazatelně v minulosti zjištěnými archeologickými nálezy a situacemi, a vzhledem k zjištěné situaci na daném pozemku s velkou mírou pravděpodobnosti došlo při realizaci jeho záměru k porušení zde dochovaných archeologických situací a nálezů) a skutečnosti polehčující (především spolupráce se správním orgánem, uznání odpovědnosti za přestupek a alespoň částečné splnění povinnosti dané ustanovením § 22 odst. 2 PamZ). S ohledem na ustálenou rozhodovací praxi v obdobných případech ukládá správní orgán obviněnému pokutu ve výši 20.000,- Kč, tj. ve výši 0,5 % horní hranice sazby.

Jak správní orgán konstatuje ve výrokové části tohoto rozhodnutí, vzhledem k tomu, že pan [] byl uznána vinným z přestupku, ukládá se mu v souladu s ust. § 95 odst. 1 PřestZ povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000,- Kč. Paušální výši nákladů řízení stanoví vyhláška Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělků, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění. O snížení výše paušální částky či upuštění od uložení povinnosti nahradit náklady řízení z důvodu hodného zvláštního zřetele nebylo požádáno.

Správní orgán po posouzení všech podkladů a zjištění ve výše uvedené věci došel k závěru, který je obsažen ve výrokové části tohoto rozhodnutí. Při posuzování se řídil platnými právními předpisy (zejména zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění; vyhláška č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění; zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění; zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění; Listina základních práv a svobod (čl. 35, odst. 3: „Při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a kulturní památky nad míru stanovenou zákonem“), která je součástí Ústavy České republiky), a judikáty Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu ČR.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení odvolání. Odvolání má podle § 97 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění, odkladný účinek.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 tohoto zákona, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastížen, rozhodnutí se uloží u správního orgánu, který ho vyhotovil, u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání odvolání).

Doručení písemností pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Odvolání se podává u Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odbor kultury a památkové péče, oddělení památkové péče. Nerozhodne-li, dle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, o odvolání Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor kultury a památkové péče, oddělení památkové péče, sám, rozhodne o odvolání odvolací správní orgán, kterým je Ministerstvo kultury České republiky.

Odvolání musí mít náležitosti podání uvedené v § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá, a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.

Odvolání se podle § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu, a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

v. z. PaedDr. Tamara Baudišová

Ing. Milan Smolík
vedoucí oddělení památkové péče

Stejnopis obdrží:

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor organizační a právní (po nabytí právní moci)

